

Як багато книг про вік планети

Володимир Підпалый

З Расула Гамзатова

Як багато книг про вік планети
Маємо, братове, а проте
Ще про неї не знайшли поети
В серці Слово правди золоте.
- Величезна! - хором прославляли.
- Неповторна! - чулось звідусіль.
Та слова оті не долітали,
Не влучали, мов стріла, у ціль.
Знову й знову йшли і йшли в дорогу,
Розганяли, як могли, імлу...
Ось і я від отчого порогу
Йду шукати в гори ту стрілу.
Йду шукати, наче батько сина,
Йду шукати, мов кохання мить,
Наче мати йду, бо їй дитина
І по смерті під грудьми болить.
Йду, немов збираюся на силі
Покарати зрадника в бою,
Щоб не втихли болі наболілі,
Пам'яттю навічною стаю.
Ось вона... А сили не стає
Видобути з серця. І вона
Поглядом своїм мене карає,
Совістю своєю проклина.
Глечиком розбитим видається
Інколи мені життя моє:
В нього ллю, а з нього - швидше ллється,
На пандур без струн буваю схожий.
Сам себе зціляю - знов іду:
Хай сьогодні віднайти не зможу
Слово, завтра, може, віднайду.
Отоді мені не страшно вмерти.
А сьогодні знову в серці щем:
Написав я стільки про планету,
А от Слова не знайшов іще...